

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

11 снежня 2017 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе: старшынствуючага суддзі-дакладчыка Федарцова А.А., суддзяў Ажыбраімавай А.М., Айрыян Э.У., Баішава Ж.Н., Коласа Дз.Г., Нешатаевай Т.М., Сяйцімавай В.Х., Скрыпкінай Г.А., Туманяна А.Э., Чайкі К.Л., пры сакратары судовага пасяджэння Навумчыке М.А., даследаваўшы матэрыялы справы, заслухаўшы суддзю-дакладчыка, кіруючыся пунктамі 46, 47, 50, 68, 69, 73, 96, 98 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 72, 85 Рэгламента Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, прадстаўляе дадзенае кансультацыйнае заключэнне па заяве намесніка дырэктара Дэпартамента тэхнічнага рэгулявання і акрэдытацыі Еўразійскай эканамічнай камісіі Адзілава Баўыржана Маратавіча аб растлумачэнні палажэнняў артыкулаў 9 і 99 Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года, пункта 43 Палажэння аб сацыяльных гарантыях, прывілеях і імунітэтах ў Еўразійскім эканамічным саюзе (дадатак № 32 да Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года).

I. Пытанне і абставіны, выкладзеныя заяўнікам

1. Адзілаў Баўыржан Маратавіч (далей – заяўнік) звярнуўся ў Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Суд) з заявай аб растлумачэнні палажэнняў артыкулаў 9 і 99 Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Дагавор), пункта 43 Палажэння аб сацыяльных гарантыях, прывілеях і імунітэтах ў Еўразійскім эканамічным саюзе (дадатак № 32 да Дагавора, далей – Палажэнне аб гарантыях, прывілеях і імунітэтах).

Заяўнік паведамляе, што мае грамадзянства Рэспублікі Казахстан. Загадам Старшыні Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 4 чэрвеня 2014 года ён быў прызначаны на пасаду намесніка дырэктара Дэпартамента тэхнічнага рэгулявання і акрэдытацыі з тэрмінам дзеяння працоўнага дагавора 4 гады: з 4 чэрвеня 2014 года па 3 чэрвеня 2018 года.

У заяве аб растлумачэнні паказана, што ў красавіку 2016 года на пасаду дырэктара дадзенага дэпартамента быў прызначаны таксама грамадзянін Рэспублікі Казахстан. Кадровая служба Еўразійскай эканамічнай камісіі (далей – Камісія, ЕЭК) 21 верасня 2017 года паведаміла заяўніку аб яго скарачэнні з 24 лістапада 2017 года са спасылкай на пункт 2 артыкула 9 Дагавора, згодна з якім службовыя асобы дэпартамента Камісіі не могуць быць грамадзянамі адной і той жа дзяржавы.

Адзілаў Б.М. звяртае ўвагу на пункт 3 артыкула 99 Дагавора, які ўсталёўвае, што дырэктары і намеснікі дырэктараў дэпартаментаў, працоўныя дагаворы з якімі заключаны да ўступлення ў сілу Дагавора, працягваюць выконваць ускладзеныя на іх абавязкі да заканчэння тэрмінаў, прадугледжаных у працоўных дагаворах.

Заяўнік просіць растлумачыць прыведзеныя вышэй палажэнні пункта 2 артыкула 9 і абзаца пятага пункта 3 артыкула 99 Дагавора ў кантэксце іх дастасавальнасці пры скасаванні працоўнага дагавора са службовай асобай Камісіі, прынятай на пасаду да ўступлення ў сілу Дагавора, і распаўсюджвання ў дачыненні да яе гарантый, усталяваных заканадаўствам дзяржавы знаходжання (артыкулам 261 Працоўнага кодэкса Расійскай Федэрацыі).

II. Працэдура ў Судзе

2. Заява Адзілава Б.М. прынята да вытворчасці Суда 30 кастрычніка 2017 года.

3. У рамках падрыхтоўкі справы да разгляду былі накіраваны запыты ў адрас Камісіі, міністэрстваў замежных спраў, міністэрстваў юстыцыі, навукова-практычных цэнтраў дзяржаў-членаў, Адміністрацыйнага трыбунала Міжнароднай арганізацыі працы, Трыбунала па спрэчках і Апеляцыйнага трыбунала Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Атрыманы адказы ад Камісіі, Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Армения, Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь, Інстытута філасофіі, сацыялогіі і права Нацыянальнай акадэміі навук Рэспублікі Армения, Нацыянальнага цэнтра заканадаўства і прававых даследаванняў Рэспублікі Беларусь і Інстытута заканадаўства і параўнальнага правазнаўства пры ўрадзе Расійскай Федэрацыі.

4. Дадатковая інфармацыя па заяве была прадстаўлена Адзілавым Б.М.

5. Пасяджэнне Вялікай калегіі Суда па разглядзе заявы аб растлумачэнні адбылося 11 снежня 2017 года.

III. Кампетэнцыя Суда

6. Кампетэнцыя Суда, прадугледжаная пунктам 46 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза (дадатак № 2 да Дагавора, далей – Статут), у дачыненні да разгляду заявы намесніка дырэктара Дэпартамента тэхнічнага рэгулявання і акрэдытацыі Еўразійскай эканамічнай камісіі Адзілава Б.М. усталявана пастановай Суда аб прыняцці заявы да вытворчасці ад 30 кастрычніка 2017 года.

7. Акрамя просьбы аб растлумачэнні палажэнняў артыкулаў 9 і 99 Дагавора, пункта 43 Палажэння аб гарантыях, прывілеях і імунітэтах заяўнік ставіць перад Судом пытанні аб правамернасці дзеянняў Камісіі па яго скарачэнні і правамоцнасці выканання ім сваіх абавязкаў на пасадзе да заканчэння тэрміну дзеяння працоўнага дагавора.

Вялікая калегія Суда адзначае, што прадметам тлумачэння з'яўляецца не толькі абстрактнае тлумачэнне названых нормаў Дагавора, то бок усталяванне іх агульнага зместу, але і ўразуменне значэння прававых нормаў у дачыненні да пэўных абставін, якія ўзніклі ў адносінах паміж заяўнікам і Камісіяй, то бок тлумачэнне *in concreto*.

8. Рашэннем Апеляцыйнай палаты Суда Еўразійскай эканамічнай супольнасці ад 7 кастрычніка 2014 года, якое ў адпаведнасці з пунктам 3 артыкула 3 Дагавора аб спыненні дзейнасці Еўразійскай эканамічнай супольнасці ад 10 кастрычніка 2014 года працягвае дзейнічаць у ранейшым статусе, усталявана, што тлумачэнне ўяўляе сабой уразуменне і растлумачэнне рэгулятыўна-прававога сэнсу абстрактнай нормы права ў працэсе яе рэалізацыі.

У адпаведнасці з падпунктам в) пункта 1 артыкула 11 Рэгламента Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджанага Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 101 (далей – Рэгламент), у заяве аб растлумачэнні паказваюцца палажэнні Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Саюз) і рашэнняў органаў Саюза, звязаныя з працоўнымі праваадносінамі, з выкладаннем пытання, па якім патрабуецца растлумачэнне.

IV. Высновы Суда

9. У адпаведнасці з палажэннямі абзаца трэцяга прэамбулы Дагавора, пры заснаванні Саюза дзяржавы-члены кіраваліся прынцыпам суверэннай роўнасці дзяржаў. Паводле нормаў абзаца другога артыкула 3 Дагавора дадзены агульнапрызнаны прынцып міжнароднага права, абвешчаны ў Статуце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, з'яўляецца асновай дзейнасці Саюза.

Адной з форм выяўлення прынцыпу суверэннай роўнасці дзяржаў у кантэксце інстытуцыйнай структуры Саюза з'яўляецца прынцып роўнай прадстаўленасці дзяржаў-

членаў пры адборы кандыдатаў на займанне пасада службовых асобаў дэпартаментаў Камісіі.

Пункт 2 артыкула 9 Дагавора ўсталёўвае тры правілы ў дачыненні да займання пасада службовых асобаў у дэпартаментах Камісіі:

службовыя асобы дэпартамента Камісіі не могуць быць грамадзянамі адной і той жа дзяржавы;

адбор кандыдатаў на займанне названых пасада праводзіцца конкурснай камісіяй ЕЭК з улікам прынцыпу роўнай прадстаўленасці Бакоў;

кандыдатуры для ўдзелу ў конкурсе на займанне названых пасада прадстаўляюцца членам Савета Камісіі ад адпаведнага Боку.

У дачыненні да ўсіх трох правіл Вялікая калегія Суда мяркуе неабходным адзначыць, што яны ўвасабляюць у сабе прынцып суверэннай роўнасці дзяржаў у рамках функцыянавання Саюза як міжнароднай арганізацыі.

Суд звяртае ўвагу, што артыкул 9 Дагавора рэгулюе ўмовы і парадак займання пасада у структурных падраздзяленнях пастаянна дзеючых органаў Саюза.

У абзацы трэцім пункта 54 Палажэння аб Еўразійскай эканамічнай камісіі (дадатак № 1 да Дагавора, далей – Палажэнне аб Камісіі) усталявана, што прыём на працу службовых асобаў Камісіі ажыццяўляецца ў адпаведнасці з артыкулам 9 Дагавора, пункт 2 якога замацоўвае патрабаванне конкурснага адбору з улікам прынцыпу роўнай прадстаўленасці дзяржаў-членаў.

Згодна з палажэннямі падпункта 16 пункта 2 артыкула 12 Дагавора паўнамоцтвам сцвярджэння параметраў прадстаўленасці службовых асобаў з ліку грамадзян дзяржаў-членаў у органах Саюза надзелены Вышэйшы Еўразійскі эканамічны савет.

Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 10 кастрычніка 2014 года № 80 «Аб зацвярджэнні параметраў прадстаўленасці службовых асобаў з ліку грамадзян дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза ў дэпартаментах Еўразійскай эканамічнай камісіі» зацверджана прадстаўленасць дырэктараў дэпартаментаў і намеснікаў дырэктараў дэпартаментаў Камісіі ў роўнай колькасці ад кожнай з дзяржаў-членаў Саюза.

У мэтах выканання рашэння Вышэйшага савета Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 12 лютага 2016 года № 1 «Аб зацвярджэнні пераліку, штатнай колькасці дэпартаментаў Еўразійскай эканамічнай камісіі і размеркаванні іх паміж членамі Калегіі Еўразійскай эканамічнай камісіі» зацверджаны пералік дэпартаментаў Камісіі ў колькасці 25 дэпартаментаў і прадстаўленасць кожнай дзяржавы-члена пяццю пасадамі дырэктараў дэпартаментаў і трынаццаццю пасадамі намеснікаў дырэктараў дэпартаментаў, чым забяспечваецца роўная прадстаўленасць па ўсіх катэгорыях службовых асобаў.

Такім чынам, правам Саюза абвясчаецца і гарантуецца роўная прадстаўленасць службовых асобаў з ліку грамадзян дзяржаў-членаў Саюза ў дэпартаментах Камісіі. Палажэнні прыведзеных прававых актаў Саюза даюць падставы канстатаваць, што прынцып суверэннай роўнасці дзяржаў і яго інстытуцыянальнае выяўленне, прынцып роўнай прадстаўленасці, рэалізаваны ў праве Саюза.

10. Вялікая калегія Суда акцэнтуюе ўвагу на першым сказе пункта 2 артыкула 9 Дагавора, згодна з якім службовыя асобы дэпартамента Камісіі не могуць быць грамадзянамі адной і той жа дзяржавы.

Абзац чацвёрты артыкула 2 Дагавора вызначае паняцце «службовыя асобы» наступным чынам: гэта грамадзяне дзяржаў-членаў, прызначаныя на пасады дырэктараў дэпартаментаў Камісіі і намеснікаў дырэктараў дэпартаментаў Камісіі, а таксама кіраўніка Сакратарыята Суда, намеснікаў кіраўніка Сакратарыята Суда і дарадцаў суддзяў Суда. Такім чынам, Дагавор называе службовымі асобамі Камісіі асобаў, прызначаных на пасады дырэктараў і намеснікаў дырэктараў дэпартаментаў.

Сістэмны аналіз палажэнняў пункта 2 артыкула 9 Дагавора, у тым ліку, першага сказа дадзенага пункта, дае падставы меркаваць, што вобласць прымянення выкладзеных у ім правілаў з'яўляецца асновай (абавязковай умовай) фарміравання штата дэпартаменту і правядзення працэдуры конкурснага адбору кандыдатаў на займанне пасад службовых асобаў.

Дадзеная выснова ўлічвае прававую пазіцыю Вялікай калегіі Суда, выкладзеную ў пункце 1 Кансультаўнага заключэння ад 12 верасня 2017 года, згодна з якой пункт 2 артыкула 9 Дагавора рэгламентуе парадак адбору кандыдатаў на займанне пасад службовых асобаў дэпартаменту Камісіі.

Грунтуючыся на выкладзеным, Вялікая калегія Суда канстатуе, што палажэнні першага сказа пункта 2 артыкула 9 Дагавора не дапускаюць займанне пасад дырэктара і яго намесніка ў дэпартаменце Камісіі грамадзянамі адной і той жа дзяржавы-члена.

Пункт 2 артыкула 9 Дагавора змяшчае не толькі патрабаванне да службовых асобаў Камісіі, але і ўказанне на тое, што гэта патрабаванне павінна, перш за ўсё, рэалізоўвацца пры працы конкурснай камісіі. Перш чым рэкамендаваць прызначыць на пасаду дырэктара і/або намесніка дырэктара пэўную асобу, конкурсная камісія абавязана правесці, ці не прывядзе прызначэнне такой асобы да парушэння патрабаванняў пункта 2 артыкула 9 Дагавора.

Сістэмны аналіз артыкулаў 9 і 99 Дагавора дазваляе зрабіць наступныя высновы.

Артыкул 9 Дагавора адносіцца да раздзела III «Органы Саюза», носіць агульны характар і павінен рэгуляваць адносіны, якія могуць паўстаць (або паўсталі) пасля ўступлення Дагавора ў сілу (пасля 1 студзеня 2015 года).

Праваадносіны, якія ўзніклі да ўступлення Дагавора ў сілу (да 1 студзеня 2015 года), мелі патрэбу ў асаблівым рэжыме рэгулявання і ў асаблівым волевыяўленні дзяржаў-членаў Саюза, што і атрымала сваё вырашэнне у раздзеле «Пераходныя палажэнні». Артыкул 99 Дагавора адносіцца менавіта да раздзела XXVII Дагавора – «Пераходныя палажэнні», мае цалкам вызначаны, канкрэтны змест, які адносіцца да праваадносін, якія ўжо існавалі да ўступлення Дагавора ў сілу.

У адпаведнасці з абзацамі трэцім і пятым пункта 3 артыкула 99 Дагавора Камісія, заснаваная ў адпаведнасці з Дагаворам аб Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 лістапада 2011 года, ажыццяўляе сваю дзейнасць у адпаведнасці з Дагаворам, а дырэктары і намеснікі дырэктараў дэпартаменту, працоўныя дагаворы з якімі заключаны да ўступлення ў сілу Дагавора, працягваюць выконваць ускладзеныя на іх абавязкі да заканчэння тэрмінаў, прадугледжаных у працоўных дагаворах.

Такім чынам, абвешчаючы конкурс на замяшчэнне вакантных пасад у адпаведнасці з Палажэннем аб конкурснай камісіі па адборы кандыдатаў на замяшчэнне пасад службовых асобаў у дэпартаментх Еўразійскай эканамічнай камісіі, зацверджаным Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 12 лістапада 2014 года № 99, па прадстаўленых членамі Савета Камісіі кандыдатурах Камісіяй павінен правярацца факт адпаведнасці ўмоваў правядзення конкурсу Дагавору.

11. Еўразійская эканамічная камісія, заснаваная ў адпаведнасці з Дагаворам аб Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 лістапада 2011 года, ажыццяўляе сваю дзейнасць у адпаведнасці з Дагаворам аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года ад даты ўступлення апошняга ў сілу.

Вялікая калегія Суда канстатуе, што Камісія, заснаваная ў адпаведнасці з Дагаворам аб Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 лістапада 2011 года ў рамках Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы, працягнула сваю дзейнасць з 1 студзеня 2015 года як пастаянна дзеючы рэгулюючы орган Саюза. Пры гэтым прававая аснова яе дзейнасці была зменена: ад названай даты Камісія працягнула функцыянаваць на падставе Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года.

У святле змянення дагаворна-прававой базы дзейнасці Камісіі змяніліся статус і парадак займання пасад дырэктараў і намеснікаў дырэктараў дэпартаменту Камісіі.

У адпаведнасці з артыкулам 27 Дагавора аб Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 18 лістапада 2011 года персанал дэпартаменту Камісіі, уключаючы дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў, складаўся з супрацоўнікаў, аднак абзац чацвёрты артыкула 2 Дагавора адносіць дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў да ліку службовых асобаў.

Змяненне прававога статусу дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў запатрабавала ўсталяванне новай структуры і штатнай колькасці, а таксама парадку займання дадзеных пасадаў.

Пункт 3 артыкула 99 Дагавора вырашае пытанне аб узаемаўзгадненні розных прававых рэжымаў, якія рэгулююць палажэнне дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў пры змене дагаворна-прававой асновы дзейнасці Камісіі і мае мэту ўсталявання інстытуцыйнай і кадровай пераемнасці еўразійскай інтэграцыі.

Пераемнасць працы дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў забяспечваецца фармуліроўкай, якая выкарыставана ў абзацы пятым пункта 3 артыкула 99 Дагавора, – «працягваюць выконваць ускладзеныя на іх абавязкі да заканчэння тэрмінаў, прадугледжаных у працоўных дагаворах».

Зыходзячы з асноў працоўнага права, выкананне працоўнікам працоўных абавязкаў прадугледжвае наяўнасць працоўных адносін паміж ім і працадаўцам, а таксама наяўнасць пагаднення аб асабістым выкананні працоўнікам за плату сваёй працоўнай функцыі.

Прымяненне гэтага падыходу для тлумачэння палажэнняў абзаца пятага пункта 3 артыкула 99 Дагавора дазваляе Вялікай калегіі Суда зрабіць выснову, што ад даты ўступлення ў сілу Дагавора (з 1 студзеня 2015 года) працоўныя адносіны паміж дырэктарамі і намеснікамі дырэктараў дэпартаменту (працаўнікамі), з аднаго боку, і Камісіяй (працадаўцам), з другога боку, у адпаведнасці з дагаворамі, заключанымі да 1 студзеня 2015 года, працягваюцца да заканчэння тэрмінаў, прадугледжаных у працоўных дагаворах.

Вялікая калегія Суда лічыць, што ў абзацы пятым пункта 3 артыкула 99 Дагавора дзяржавы-члены Саюза пагадзіліся, што ад даты ўступлення ў сілу Дагавора асобы, прызначаныя на пасады дырэктараў дэпартаменту Камісіі і іх намеснікаў, з якімі працоўныя дагаворы заключаны да даты ўступлення Дагавора ў сілу (да 1 студзеня 2015 года), ад гэтай даты набываюць статус службовых асобаў Камісіі і займаюць дадзеныя пасады да заканчэння тэрмінаў, прадугледжаных у працоўных дагаворах.

12. Палажэнні абзаца пятага пункта 3 артыкула 99 Дагавора ўрэгулявалі пытанні, якія датычацца працягу працоўных адносін паміж дырэктарамі дэпартаменту, іх намеснікамі і Камісіяй, але яны не рэгулююць пытанні спынення працоўных праваадносін.

Пры адсутнасці у пераходных палажэннях Дагавора якіх-небудзь асаблівасцяў прававога рэгулявання спынення працоўных адносін паміж дырэктарамі і намеснікамі дырэктараў дэпартаменту, працоўныя дагаворы з якімі заключаны да ўступлення ў сілу Дагавора, і Камісіяй, павінны прымяняцца агульныя правілы.

Згодна з пунктам 10 Парадку заключэння працоўнага дагавора (кантракта), яго падаўжэння і падставы для яго скасавання ў Еўразійскай эканамічнай камісіі, зацверджанага Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 12 лістапада 2014 года № 99 «Пытанні замяшчэння пасадаў у Еўразійскай эканамічнай камісіі», працоўны дагавор (кантракт) скасоўваецца па падставах, прадугледжаных заканадаўствам дзяржавы знаходжання Камісіі, для яго спынення (скасавання) з улікам норм Палажэння аб гарантыях, прывілеях і імунітэтах. Працоўны дагавор (кантракт) можа быць скасаваны таксама па наступных падставах:

прадстаўленне недакладных звестак, якія маглі з'яўляцца падставай для адмовы ў прыёме на працу ў Камісію;

невыкананне патрабаванняў і абмежаванняў, прадугледжаных Дагаворам, Палажэннем аб Камісіі;

непрадстаўленне звестак аб даходах, маёмасці і абавязацельствах маёмаснага характару, а таксама аб даходах, маёмасці і абавязацельствах маёмаснага характару членаў сваёй сям'і (мужа (жонкі) і непаўналетніх дзяцей) або прадстаўленне заведама недакладных або няпоўных звестак;

уступленне ў законную сілу абвінавальнага прыгавора суда;

неадпаведнасць супрацоўніка пасадзе, якую ён займае, з прычыны недастатковай кваліфікацыі, пацверджанай вынікамі атэстацыі;

змяненне структуры і (або) штатнай колькасці структурных падраздзяленняў Камісіі і скарачэнне пасады (пасады) у структурных падраздзяленнях Камісіі, якія ажыццяўляюцца па рашэнні Савета Камісіі.

13. У святле абставінаў звароту заяўніка за растлумачэннем, якія датычацца скарачэння штата, захоўваюць актуальнасць высновы, выкладзеныя ў Кансультацыйным заключэнні ад 12 верасня 2017 года: скарачэнне колькасці або пасады (штата) з'яўляецца дыскрэцыяй арганізацыі, абумоўленай эканамічнай мэтазгоднасцю або эфектыўнасцю найму персаналу; разам з тым, дыскрэцыя арганізацыі мае свае межы, абумоўленыя крытэрыямі абгрунтаванасці, аб'ектыўнасці, законнасці, недыскрымінацыі, стабільнасці, прадастаўлення неабходнага ўзроўню гарантый і адэкватных сродкаў прававой абароны міжнародным служачым, якіх скарачаюць (вызваляюць).

Змяненне штатнай колькасці і структуры дэпартаменту можа ажыццяўляцца органам Саюза, які надзелены правам Саюза на зацвярджэнне і змяненне структуры дэпартаменту Камісіі і іх штатнай колькасці.

14. Згодна з пунктам 43 Палажэння аб гарантыях, прывілеях і імунітэтах працоўных адносін членаў Калегіі Камісіі, суддзяў Суда, службовых асобаў і супрацоўнікаў рэгулююцца заканадаўствам дзяржавы знаходжання з улікам нормаў Палажэння.

У Кансультацыйным заключэнні ад 12 верасня 2017 года пазначана, што ў сувязі з тым, што адсылка да нацыянальнага заканадаўства змяшчаецца ў самым Дагаворы, нормы якога рэгламентуюць падставы ўзнікнення і змянення працоўных адносін з удзелам міжнародных служачых Камісіі, спецыфіку іх працоўных функцый і аб'ём спецыяльнай правасуб'ектнасці (артыкулы 9, 99 Дагавора, пункт 54 і іншыя Палажэнні аб Камісіі), нормы заканадаўства дзяржавы знаходжання Камісіі як органа Саюза прымяняюцца да тых элементаў працоўнага статусу міжнародных служачых Камісіі, якія не ўрэгуляваны правам Саюза.

Кіруючыся дадзенай прававой пазіцыяй, у сувязі з пытаннімі заяўніка Вялікая калегія Суда мяркуе, што па агульным правіле, сацыяльныя гарантыі, усталяваныя працоўным заканадаўствам дзяржавы знаходжання Камісіі, прымяняюцца ў тым аб'ёме, у якім гэта дапускаецца правам Саюза, якое рэгулюе працоўныя адносіны ў органах Саюза.

15. Міжнародна-прававы статус Саюза прадугледжвае самастойнае рэгуляванне Саюзам узаемаадносін з уласным персаналам. У сілу гэтага ўстаноўчы дагавор Саюза выступае як асноватворны прававы акт у рэгуляванні яго ўнутранай арганізацыі. Складовай часткай такога рэгулявання павінна з'яўляцца рэгламентацыя працоўных праваадносін у органах Саюза.

З улікам агульнапрызнанай міжнароднай практыкі, а таксама наяўнага вопыту рэгулявання працоўных адносін у органах кіравання інтэграцыяй, комплексным рашэннем праблем прававога рэгулявання працоўных адносін у органах Саюза можа стаць распрацоўка і прыняцце ў рамках працы па ўдасканаленні права Саюза прававога акта, які будзе больш шырока рэгламентаваць розныя аспекты працы і сацыяльнага забеспячэння міжнародных служачых у органах Саюза з улікам неабходнасці забеспячэння іх незалежнасці, а таксама належнай сацыяльнай і іншай прававой абароненасці.

У кансультацыйных заключэннях ад 3 чэрвеня 2016 года і 12 верасня 2017 года Вялікая калегія Суда адзначыла мэтазгоднасць развіцця нормаў працоўнага права Саюза, прыняцця ўнутраных палажэнняў (правіл) аб персанале ў рамках Саюза, паслядоўнага сыходу ад рэгулявання ўнутраных пытанняў арганізацыі нацыянальным правам.

Неабходнасць такога прававога рэгулявання вынікае і з гэтага Кансультаўнага заключэння.

V. Заключныя палажэнні

Копію дадзенага Кансультаўнага заключэння накіраваць заяўніку.

Кансультаўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы суддзя-дакладчык

А.А. Федарцоў

Суддзі

А.М. Ажыбраімава

Э.У. Айрыян

Ж.Н. Баішаў

Дз.Г. Колас

Т.М. Нешатаева

В.Х. Сяйцімава

Г.А. Скрыпкіна

А.Э. Туманян

К.Л. Чайка